

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare: O punere în întârziere prin care titularul semnului anterior solicită titularului semnului ulterior, înainte de inițierea unei proceduri judiciare, să înceteze utilizarea semnului și să se oblige la plata de penalități contractuale în cazul nerespectării constituie un comportament care se opune toleranței în sensul articolului 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2008/95/CE, precum și al articolului 54 alineatele (1) și (2) și al articolului 111 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009?
- 3) La calcularea, în cazul unei acțiuni judiciare, a termenului de decădere prin toleranță de cinci ani, prevăzut la articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2008/95/CE, precum și la articolul 54 alineatele (1) și (2) și la articolul 111 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009, trebuie să se țină seama de data introducerii acțiunii la instanță sau de data la care s-a comunicat pârâtului acțiunea? Prezintă relevanță, în acest context, faptul că data la care s-a comunicat pârâtului acțiunea a fost amânată, din culpa titularului mărcii anterioare, până după expirarea termenului de cinci ani?
- 4) Decăderea prevăzută la articolul 9 alineatele (1) și (2) din Directiva 2008/95/CE, precum și la articolul 54 alineatele (1) și (2) și la articolul 111 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 afectează, pe lângă acțiunea în încetarea încălcării, și cererile accesorii în materie de mărci, precum cererea de daune interese, de furnizare de informații și de distrugere?

(¹) Directiva 2008/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2008 de apropiere a legislațiilor statelor membre cu privire la mărci (JO 2008, L 299, p. 25)

(²) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (versiune codificată) (JO 2009, L 78, p. 1)

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Midden-Nederland (Țările de Jos) la
29 septembrie 2020 – ZK, în calitate de succesor al lui JM, lichidator al falimentului BMA Nederland
BV/BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG. Intervenientă: Stichting Belangbehartiging
Crediteuren BMA Nederland**

(Cauza C-498/20)

(2020/C 443/14)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Midden-Nederland

Părțile din procedura principală

Reclamant: ZK, în calitate de succesor al lui JM, lichidator al falimentului BMA Nederland BV

Pârâtă: BMA Braunschweigische Maschinenbauanstalt AG

Intervenientă: Stichting Belangbehartiging Crediteuren BMA Nederland

Întrebările preliminare

- 1) a. Noțiunea „locul unde s-a produs [...] fapta prejudiciabilă” din articolul 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 (¹) al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (reformare) (denumit în continuare „Regulamentul Bruxelles Ia”) trebuie interpretată în sensul că „locul unde s-a produs evenimentul cauzator al prejudiciului” (Handlungsort) este sediul societății de la care nu se pot recupera creanțele creditorilor săi întrucât această irecuperabilitate este consecința unei încălcări a obligației de diligență față de acești creditori de către societatea-mamă de prim rang a acestei societăți?
- b. Noțiunea „locul unde s-a produs [...] fapta prejudiciabilă” din articolul 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia trebuie interpretată în sensul că „locul materializării prejudiciului” (Erfolgsort) este sediul societății de la care nu se pot recupera creanțele creditorilor săi întrucât această irecuperabilitate este consecința unei încălcări a obligației de diligență față de acești creditori de către societatea-mamă de prim rang a acestei societăți?
- c. Sunt necesare împrejurări suplimentare care să justifice că instanța competentă este cea în jurisdicția căreia se află sediul societății de la care nu se pot face recuperări și, în caz afirmativ, care sunt aceste împrejurări?

- d. Împrejurarea că lichidatorul neerlandez al societății de la care nu se pot recupera creanțele creditorilor săi a înaintat o cerere de despăgubire în baza unei fapte ilicite, în cadrul misiunii sale legale de lichidare a masei credale și în favoarea (dar nu în numele) adunării creditorilor, influențează stabilirea instanței competente în temeiul articolului 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia? O astfel de cerere implică faptul că nu este posibilă o analiză a poziției individuale a creditorilor individuali și că terțul abordat nu poate folosi față de lichidator toate mijloacele de apărare pe care poate le-ar fi avut la dispoziție față de anumiți creditori individuali.
- e. Împrejurarea că o parte dintre creditorii în favoarea cărora lichidatorul înaintează cererea au domiciliul în afara teritoriului Uniunii Europene influențează stabilirea instanței competente în temeiul articolului 7 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia?
- 2) Răspunsul la prima întrebare este diferit în cazul în care este vorba despre o acțiune formulată de o fundație care are drept obiectiv reprezentarea intereselor colective ale creditorilor care au suferit prejudiciul menționat la prima întrebare? O astfel de acțiune colectivă implică faptul că în procedură nu se stabilește a) care sunt domiciliile creditorilor menționați anterior, b) care sunt împrejurările deosebite în care au luat naștere creanțele creditorilor individuali asupra societății și c) dacă există față de creditorii individuali o obligație de diligență precum cea menționată anterior și dacă aceasta a fost încălcată.
- 3) Articolul 8 teza introductivă și punctul 2 din Regulamentul Bruxelles Ia trebuie interpretat în sensul că, în cazul în care instanța sesizată cu cererea inițială revine asupra hotărârii sale potrivit căreia această acțiune este sub jurisdicția sa, acest lucru presupune că jurisdicția sa se pierde în mod automat și asupra acțiunilor formulate de intervenient?
- 4) a. Articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 864/2007⁽¹⁾ al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind legea aplicabilă obligațiilor necontractuale (denumit în continuare „Regulamentul Roma II”) trebuie interpretat în sensul că „locul în care se produce prejudiciul” este locul în care își are sediul societatea de la care nu se poate recupera prejudiciul suferit de creditorii societății ca urmare a încălcării obligației de diligență menționate anterior?
- b. Împrejurarea că acțiunile sunt formulate de un lichidator în baza misiunii sale legale de lichidare a masei credale și de reprezentare a intereselor colective în favoarea (dar nu în numele) adunării creditorilor, influențează stabilirea acestui loc?
- c. Împrejurarea că o parte dintre creditorii au domiciliul în afara teritoriului Uniunii Europene influențează stabilirea acestui loc?
- d. Împrejurarea că între societatea neerlandeză în faliment și societatea-mamă de prim rang a acesteia au existat acorduri de finanțare în care forul ales a fost instanța germană, iar dreptul aplicabil stabilit a fost cel german, are drept rezultat că pretinsa faptă ilicită a BMA AG are în mod vădit mai multă legătură cu o altă țară decât Țările de Jos, astfel cum se prevede la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul Roma II?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1

⁽²⁾ JO 2007, L 199, p. 40.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Rechtbank Noord-Holland (Țările de Jos) la 13 octombrie 2020 – P/Swiss International Air Lines AG

(Cauza C-512/20)

(2020/C 443/15)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank Noord-Holland